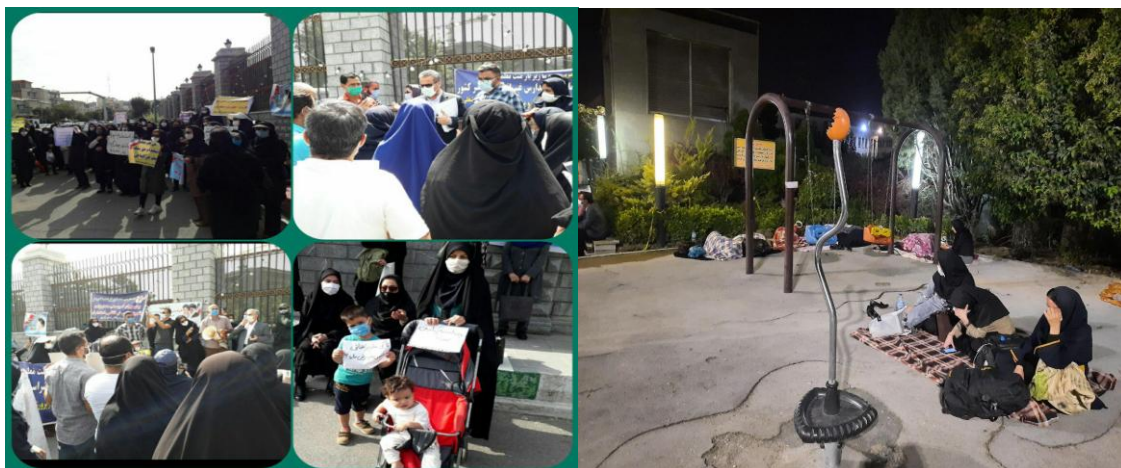

اعتراضات مستمر گروه‌های مختلف معلمان در برابر مجلس نیازمند حمایت گسترده است!

امیر جواهری لنگرودی

در اول تیر ۹۹، روز یکشنبه معلمان مدارس غیردولتی کشور، معلمان مدارس باصطلاح "غیر انتفاعی" مقابل مجلس تجمع کرده بودند تا اعتراضشان را نسبت به سطح نازل حقوق، شرایط کاری و نداشتن امنیت شغلی بنمایش بگذارند.

بعدتر ما شاهد اعتراض معلمان مدارس خصوصی کشور برای دومین بار در تیر ۹۹ در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به بلا تکلیفی شغلی و معیشتی برای انعکاس هر چه بیشتر صدای حق طلبانه شان بودیم که، خود را به پایتخت رساندند و دست به تجمع مقابل مجلس زدند.

در این میان معلمان آزاد شاغل در مدارس غیرانتفاعی حاضر در تجمع اعتراضی که تحت پوشش قانون کار به صورت ساعتی کار می کنند و بیمه آنها به صورت ساعتی به حساب سازمان تامین اجتماعی واریز می شود، یک صدا می گویند: « ما همان کار معلمان رسمی را انجام می دهیم اما یک سوم آنها حقوق نمی گیریم؛ از همه مزایای شغلی محرومیم؛ حتی بیمه ما کامل پرداخت نمی شود. باید نمایندگان مجلس فکری به حال ساماندهی اشتغال ما بکنند». اجتماع کنندگان اعتراضی می گویند: « دستمزد ما گاهی از حداقل حقوق کارگری هم کمتر است؛ یعنی کارگر ساده هم به حساب نمی آیم. معلمانی که دارای مدرک تحصیلی کارشناسی و حتی کارشناسی ارشد هستند و چندین سال سابقه کار با کیفیت دارند اما در بدترین شرایط شغلی به سر می برند.»

قابل یادآوری است که روز یکشنبه اول تیر ۹۹، معلمان مدارس غیردولتی کشور مقابل مجلس تجمع کرده بودند تا اعتراضشان را نسبت به سطح نازل حقوق، شرایط کاری و نداشتن امنیت شغلی بنمایش بگذارند.

در روز شمار کارگری هفته، به تاریخ مردادماه ۹۹ نیز ما شاهد تجمع معلمان نهضت سواد آموزی که از آنان به نام "آموزشیاران" یاد می شود در برابر مجلس بودیم. در برابر این

حرکت اعتراضی از طرف تعدادی از نمایندگان مجلس به آنها وعده داده شد که بعد از تعطیلات ماه محرم، موضوع طرح جذب شش هزار نفر نهضتی پذیرفته نشده را در صحن علنی مجلس مطرح و پیگیری کنند. در مرداد ماه ۹۹ تجمع کنندگان اعلام داشتند؛ جمع ما به این خاطر به کار خود پایان داد که از طرف برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی برای پیگیری مشکلات ما وعده اصلاح طرح استخدای را داده‌اند. معلمان اجتماع کننده اعلام داشتند: «نمایندگان مجلس به ما وعده دادند موضوع طرح جذب شش هزار نفر نهضتی پذیرفته نشده را در صحن علنی مجلس مطرح کنند.» در همان تاریخ اعلام داشتند: «در حال حاضر چند نفر از همکاران به نیابت از سایرین برای پیگیری وضعیت استخدای ما در تهران باقی مانده‌اند.» از قرار معلوم مقرر شده بعد از ایام محرم حدود ۱۷ یا ۱۸ شهریور طرح اصلاح جذب آموزشیاران نهضتی را برای این شش هزار نفر در صحن علنی مجلس مطرح کنند.

در مرداد ماه ۹۹ (روز یکشنبه ۲۶)، جمعی از "معلمان مربی قرآن قراردادی" کشور هم خود را به بهارستان تهران رساندند تا با تجمع مقابل مجلس اعتراضشان را نسبت به عدم تبدیل وضعیت بنمایش بگذارند.

یکی از این معلمان جذب شده در سال ۱۳۹۱ حاضر در همان تجمع اعتراضی گفت: «جذب پنج هزار معلم از میان افراد توانمند از هراستان براساس ظرفیت در عرصه تدریس قرآن در دوران وزارت حمیدرضا حاجی‌بابایی، انجام شد. افراد متقاضی پس از گزینش و سپری کردن روند اداری به عنوان مربی پرورشی با رویکرد فعالیت قرآنی وارد مدارس شدند.» او در ادامه گفت: «در ابتدای جذب، مقرر بود پس از حداکثر یک سال، وضعیت پیمانی شدن ما معلوم شود و حتی دستورالعمل آموزش و پرورش مبنی بر جذب منتشر شد و برای چهار هزار و ۵۰۰ معلم تبدیل وضعیت صورت گرفت، اما به دلیلی نامعلوم معلمان چند استان از این امر جا ماندند...»

قابل یادآوری است که سال ۱۳۹۱ آگهی رسمی برای استخدام پنج هزار "معلمان مربی قرآن" در تمامی استان‌ها منتشر شد. این معلمان با عنوان قراردادی جذب شدند و در همان بدو جذب به آنها وعده داده شد که پس از سپری شدن کمترین مدت با آنها قرارداد پیمانی بسته شود. از این تعداد حدود چهار هزار و ۵۰۰ نفر از استان‌های مختلف تبدیل وضعیت شدند، اما هنوز پس از گذشت هشت سال تعدادی به دلایل نامعلوم در بلاتکلیفی هستند، معلمان از استان‌های البرز، آذربایجان غربی، قم، سمنان، مرکزی و...

می‌بینیم تا به امروز تمامی این وعده به مانند دهها وعده دیگری که تا به حال مجلسیان به اجتماع کننده گان معترض در برابر مجلس مانند بازنشستگان، کارگران هفت تپه، معلمان، زنان و معلمان قرآن قراردادی کشور .... داده اند دلخوشکنک بوده و هیچگاه پی گرفته نشده است.

از اینجاست که ما شاهد تجمع سریالی "آموزشیاران نهضت سواد آموزی" سراسر کشور که تعداد آنان را بالای ۶ هزار نفر یاد می‌کنند در کنار "معلمان حق‌التدریس پیش دبستانی" و "سرباز معلمان" طی هفته هستیم. و آنها اعتراض خود را به بلاتکلیفی خود در شرایط گشایش زود هنگام مدارس در دوران کرونایی اعلام می‌دارند.

اعتراض آنان به بلا تکلیفی امر استخدام و وعده های توخالی مجلسیان و سیاست های کجدار و مریض در مرحله اول متوجه وزارت آموزش و پرورش دولت حسن روحانی است که مسئله پذیرش آنان در آزمون استخدامی را پیش شرط استخدام شان می شناسد و اخیراً نیز طی بخشنامه‌ای به همه دفاتر استان‌ها و شهرستان‌ها، ترک کار نهضتی‌هایی که در آزمون پذیرفته نشده‌اند، ابلاغ نموده و تاکید کرده است که آنان حق کار ندارند.

آموزشیاران نهضت سوادآموزی که ماهها و هفته های پیش هم دست به اعتراض زده بودند این بار در واکنش به ابلاغیه وزارت آموزش و پرورش روزشنبه ۱۶ شهریور، از جای جای کشور به پایتخت آمدند تا با برپایی تجمعی دیگر مقابل مجلس اعتراضشان را نسبت به بلا تکلیفی استخدامی و وعده های توخالی مقامات به گوش مجلس برسانند. آنان در بیرون مجلس به اعتراض ایستادند. همان جا درون چادرها در هوای آزاد خوابیدند تا فردای آنروز نیز به اعتراض خود ادامه دهند.

نهضتی های بلا تکلیف گفتند: « سازمان آموزش و پرورش به عنوان متولی ما نهضتی‌ها ملاک ادامه فعالیت ما را قبولی در آزمون اعلام کرده است و به همه سازمان های متبوع خود در سطح استان ها و شهرستان ها ارسال داشته است و این در حالیستکه این جمع وسیع چند هزار نفری هر یک به سهم خویش پس از ۱۰ تا ۱۵ سال فعالیت شغلی در نقاط محروم کشور به عنوان آموزش‌یار و آموزش‌دهنده نهضت سوادآموزی، بعد از پذیرش نشدن در آزمون استخدامی بیستم تیر ماه ۹۹ شغلشان را از دست داده‌ایم.» آنانی که در برابر مجلس اجتماع کرده بودند اعلام داشتند: « در بدو شروع بکارمان به ما گفته بودند پس از دو سال کار در نهضت سوادآموزی در وزارت آموزش و پرورش استخدام می‌شویم اما حالا بعد از ۱۴ سال پشت سد آزمون جا مانده‌ایم.»

در همین رابطه آموزشیاران نهضت سوادآموزی می گویند: «دولت و نظام آموزش و پرورش برای سایر گروه‌ها مثل "سرباز معلمان"، "حق‌التدریسی‌ها" و... آزمون استخدامی را حذف کرده‌اند، چرا در حق ما چنین نابرابری روا می‌دارند. جمع ما "آموزش‌دهندگان نهضت سوادآموزی" سالها با کمترین دستمزد در مناطق دورافتاده و روستایی کشور کار کرده‌ایم و سختی همه فشارها را به جان خریده ایم و یکایک ما استحقاق توجه بیشتر از مسئولان کشور را برای خودمان می‌شناسیم نه اینکه بعد از سالها خدمتی چنین دشوار و با کمترین دستمزد در نقاط بد آب و هوا و بدور از شهر و خانمان مان، شغلمان را از ما بگیرند و ما را به حال خود رها کنند.»

اعتراضات گروه‌های مختلف معلمان در برابر مجلس در هفته های اخیر بر سه نکته حیاتی تاکید می‌گذارد:

اول این که: اعتراضات غیرمستمر چنانچه تجربه معلمان نهضتی نشان می‌دهد جز به مجموعه ای از وعده های توخالی نمی‌انجامد. اعتراضات فقط وقتی می‌تواند مسئولان آموزش و پرورش و نمایندگان مجلس را ناچار از پاسخگویی واقعی کند که حاوی فشار موثر و مستمری باشد. تجربه جنبش مطالباتی نشان می‌دهد که اعتراضات مستمر و زنجیره ای همراه با تبلیغات گسترده در شبکه های اجتماعی و درخواست های صریح برای حمایت و همبستگی همسرنوشتان، بهتر جواب می‌دهد و کاراثر است.

دوم این که: شرط مقابله موثر با تبعیض ساختاری شده در میان لایه بندی های مختلف مزدی معلمان، تبدیل مطالبه امنیت شغلی به محور همبستگی صنفی همه گروه های معلمان است. همین مطالبه است که می تواند نهضتی، حق التدریسی، سرباز معلم، دانشجو معلم و خرید خدمتی را با معلم استخدامی در صنفی مشترک علیه تبعیض و بی حقی در آموزش و پرورش متحد کند. در این میان نقش تشکل های صنفی معلمان در سامان دهی حمایت های لازم از گروه های فرودست تر مزدی معلمان از اهمیت حیاتی برخوردار است. این در حالی است که اکنون حتی شاهد پوشش خبری ساده تجمعات صنفی و مطالباتی گروه های مختلف معلمان در شبکه های خبری و ارتباطی تشکل های صنفی رسمی و انتشار فراخوان های آنان در این شبکه ها نیستیم. سازوکار موازی روشنی هم برای رفع این نقیصه و دور محدودیت های احتمالی ناشی از پوشش رسانه ای مورد اشاره وجود ندارد.

سوم این که: نه فقط فرهنگیان که بازنشستگان، کارگران، کارکنان و حقوق بگیران بخش های مختلف اقتصاد کشور در حمایت و همبستگی با گروه های حداقل بگیر و بی ثبات کار فرهنگیان ذینفع اند، زیرا پاره پاره کردن اشتغال در مشاغل دارای ماهیت مستمر، شکل دادن به لایه های محروم تر مزدی، ایجاد دسته بندی میان فعالان صنفی و جلوگیری از وحدت صنفی آنان برای درهم شکستن هر چه بیشتر مزد و مزایا و برده دارانه تر کردن شرایط اشتغال، نپرداختن دستمزدها و حق بیمه ها شتری است که پشت در همه بخش های اقتصاد کشور و همه مزد و حقوق بگیران خوابیده است.

یکشنبه ۲۳ شهریور ۱۳۹۹ برابر با ۱۳ سپتامبر ۲۰۲۰

[/http://karegari.com](http://karegari.com)